

[Elgaard.]

Udvalgsbehandling, da der er et Par Detaillier, jeg kunde ønske forhandlet.

Korsgaard: Den Række Lovforslag, som er til Behandling her i Dag, er Udtryk for, at man venter — og sikkert med Rette —, at vi økonomisk gaar en meget vanskelig Tid i Møde, og at de allerfleste vil faa daarligere økonomiske Kaar, end de har haft tidligere. At man under en saadan Situation ogsaa inddrager Udbytteregulering og Tantiémeberegning, kan jeg for mit Vedkommende ikke indvende noget imod.

I øvrigt vil jeg gerne spørge, om jeg har forstaaet Lovforslaget rigtigt, naar jeg mener, at der kun tales om Aktieselskaber og en Række andre Institutioner, Sparekasser, Kreditforeninger, hvad det nu kan være, men ikke Interessentskaber med uindskrænket Ansvar.

Med Hensyn til Byrden, der paalægges de paagældende, kan det jo være, at der i visse Situationer bliver en virkelig Byrde, men jeg maa til en vis Grad give det ærede Medlem Hr. Elgaard Ret i, at saaledes som Forholdene ligger, navnlig med Hensyn til Aktionærernes Mulighed for at faa et rimeligt Udbytte, kan man ikke med Rette sige, at de Krav, der stilles her, er særlig strenge. Med Hensyn til Tantiører kan man vel til en vis Grad sige det samme, men i § 2 findes der en Bestemmelse, jeg kunde ønske ændret, idet det kan være meget afgørende, ikke mindst for de højere Funktionærer i et eller andet Selskab, om dette Selskab tilfældigvis har deklareret sit Udbytte og haft sin Generalforsamling inden dette Lovforslags Fremsættelse eller ikke, og hvor det ligegodt drejer sig om hele Erhvervssituationen i Aaret 1939. Jeg henstiller meget, at man ændrer denne Bestemmelse; Tinget her har jo ved en tidligere Lejlighed meget stærkt udtalt sig imod Bestemmelser med tilbagevirkende Kraft, og jeg henstiller meget, at man ogsaa i dette Tilfælde opretholder den Linie, saaledes at en Virksomhed ikke bliver væsensforskelligt stillet fra andre. Netop i en Situation som den, hvori vi befinder os, maa man efter al Evne tilstræbe at behandle alle under samme Forhold paa samme Maade.

Med Hensyn til § 4, som det ærede Medlem Hr. Elgaard gjorde en Bemærkning om, forstaar jeg, at Hensigten med Henlæggelse til en Byggefond er den at sætte Arbejder i Gang tidligere, end man vilde kunne, hvis Selskabet beholder sine Midler og altsaa for saa vidt ikke udbetaler

dem. Jeg vil gerne indsnævre det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Elgaard stillede, til at spørge: Hvis en Virksomhed selv straks kan anvende de Midler, her er Tale om, vil det da ikke kunne ventes, at den kan faa Lov til at gøre det? For naar den straks kan gøre det, vil det i mangfoldige Tilfælde i høj Grad være et Tvivlsspørgsmaal, om Landets Erhvervssituation ikke er lige saa godt tjent med, at Midlerne anvendes i Virksomheden, som at de anvendes over Byggefonden.

Der er sikkert ogsaa andre Spørgsmaal, der kunde være Grund til at rejse i det Udvalg, jeg gaar ud fra bliver nedsat. I øvrigt mener jeg ikke, Tiden i al Almindelighed opfordrer til store Debatter nu, og jeg skal derfor afholde mig fra at sige mere, men blot anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Valdemar Sørensen: Folk, der har læst Dagspressens Fremstillinger af det Lovforslag, vi behandler her, gør den Bemærkning til mig, at hele denne Ordning med Begrænsning af Udbytte i Selskaber er mere af moralsk end af økonomisk Betydning. Forholdet er det, siger man, at de Omkostninger, der ved Loven om Arbejdsdeling paalægges Løntagerne, er et effektivt Offer, de paagældende bringer, medens det i dette Tilfælde med Hensyn til Aktieselskabernes Udbytte kun er en Baandlægning. De paagældende Midler bliver liggende i Selskabernes Beholdninger eller i Obligationer i den nævnte „Byggefond af 1940“.

Jeg tror, man gør vel i straks at sige, at hele denne Betragtning er helt forkert. Den kan være rigtig i sin Struktur, i sin Teori, men i Virkeligheden er det jo saadan, at det Lovforslag, vi behandlede lige før dette, Lovforslaget om Prisregulering, ved sin Bortskæring af Konjunkturavanceprincippet rammer de allerfleste af de Selskaber og Virksomheder, nærværende Lovforslag beskæftiger sig med, saa naturligvis kommer de over deres Priser og derigennem ogsaa deres Indtjeningsevne til at yde deres Offer som andre. Jeg tror, at det er rigtigt, at man siger dette straks, for den anden Betragtning støtter sig saa umiddelbart til Lovforslagets Tekst, at det kan blive lidt ubehageligt, hvis den faar for meget Raaderum.

I øvrigt vil jeg gerne sige om det Afsnit af Lovforslaget, der vedrører Aktieselskaber, at det forekommer mig, at man skulde udrense af Forslaget det, som jeg vil kalde den Uretfærdighed, at man ligesom deler Selskaberne i dem, der har været